

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Ištvánkové a soudkyň JUDr. Miluše Farské a Mgr. Alice Žáčkové ve věci

žalobkyně: **KRAK-CHEM Sp.z.o.o.**
sídlem Makowskiego 30/19, Krakov, Polská republika
zastoupená advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

proti
žalované: **RETRO-Inter s r.o.**, IČO: 264 00 138
sídlem U dubu 691/48, Praha 4 Braník
zastoupená advokátem JUDr. Ivo Beránkem
sídlem Sokolovská 47/73, Praha 8

o zaplacení 2 936 060,90 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze 12. května 2020, č. j. 55 C 33/2020-39

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady odvolacího řízení ve výši 49 271,20 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Marka Vojáčka.

Odůvodnění:

1. Soud I.stupně napadeným rozsudkem uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 2,936.060,90 Kč s příslušenstvím specifikovaným ve výroku I. Výrokem II. současně zavázal žalovanou k zaplacení nákladů řízení ve výši 23.210,10 Kč.

Shodu s pravopisem potvrzuje Lucie Prchalová.

2. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně se domáhala zaplacení částky 2,936.060,90 Kč s příslušenstvím z titulu zádržného na základě smlouvy o dílo ze dne 20.7.2011 a jejích dodatků. Zádržné činilo 5 % z ceny díla, tj. 7,936.060,90 Kč a mělo být vyplaceno po uplynutí 60měsíční záruční lhůty a po odstranění vad. Žalobkyně vady odstranila, záruční lhůta uběhla a žalovaná zaplatila na zádržném po výzvě pouze 5,000.000 Kč. Zbytek sjednané částky neuhradila.
3. Žalovaná navrhla žalobu v celém rozsahu zamítnout. Původně namítala, že výše žalované částky neodpovídá sjednanému zádržnému. Současně uplatnila kompenzační námitku. Tvrdila, že má za žalobkyni pohledávku na zaplacení smluvní pokuty v celkové výši 47,125.686,40 Kč. Jedná se o pohledávku, která na ni byla postoupena postupitelem - společností Golf resort Cihelny, a.s. - smlouvou o postoupení pohledávky ze srpna 2018. Postupiteli vznikl vůči žalobkyni nárok na zaplacení smluvní pokuty v uvedené výši na základě smlouvy o dílo ze dne 18. 11. 2014 uzavřené mezi postupitelem a žalobkyní. Předmětem této smlouvy byly jiné stavební práce (recepce, restaurace a ubytovací část Golf resortu Cihelny). Nárok na smluvní pokutu měl postupiteli vzniknout z důvodu prodlení žalobkyně s předáním díla postupiteli.
4. V reakci na vznesenou kompenzační námitku žalobkyně namítla neplatnost takového započtení. Poukázala na to, že pohledávka, kterou žalobkyně uplatnila k započtení, není k započtení způsobilá, když je nejistá a sporná. Argumentovala tím, že tato pohledávka postupiteli vůbec nevznikla, neboť dílo pro postupitele bylo zhotoveno bez tvrzeného prodlení. Ve smlouvě mezi žalobkyní a postupitelem totiž bylo ustanovení o tom, že se doba provádění díla prodlužuje o dny, které jsou klimaticky nevhodné pro výstavbu. S ohledem na povětrnostní podmínky v době provádění stavby došlo k prodloužení ujednané doby provádění díla, a proto žalobkyně předala dílo postupiteli včas. Dalším důvodem, proč nemohlo dojít k prodlení na straně žalobkyně, byla skutečnost, že postupitel předal žalobkyni staveniště s prodlením, o něž se dohodnutá doba provádění díla prodlužovala. Současně poukázala na řízení u Rozhodčího soudu při agrární hospodářské komoře České republiky, kdy na straně žalované stál postupitel. Stejná pohledávka z titulu smluvní pokuty zde byla rovněž uplatněna jako kompenzační námitka. Rozhodčí soud při svém rozhodování dospěl k jednoznačnému závěru, že s ohledem na složitost a obsáhlost dokazování není tato sporná a nejistá pohledávka způsobilá k započtení.
5. Po provedeném dokazování zjistil soud, že 27.7.2011 uzavřela žalobkyně jako zhotovitel se žalovanou jako objednatelem smlouvu o dílo s dodatky ze dne 18.10.2011 a 20.3.2012. Předmětem této smlouvy byly stavební práce na hotelu Jeseter v Karlových Varech. Ve smlouvě bylo sjednáno tzv. zádržné ve výši 5 % ze sjednané ceny díla. Toto zádržné představovalo část ceny díla, kterou se žalovaná zavázala zaplatit žalobkyni po uplynutí záruční doby a odstranění veškerých vytknutých vad díla. Záruční doba uplynula v lednu 2018. Veškeré vytknuté vady díla (v počtu 19) byly odstraněny v 23.2. 2018. Žalobkyně vyzvala v únoru 2018 žalovanou k zaplacení zádržného v celkové částce 7, 936. 060,90 Kč. Nato žalovaná bez dalšího zaplatila žalobkyni dne 10. 4. 2018 částku 5, 000. 000 Kč. Žalobkyně písemně potvrdila žalované přijetí částky 5, 000. 000 Kč a vyzvala ji, aby zbytek zádržného v částce 2, 936. 060,90 Kč uhradila nejpozději do konce roku 2018. Žalovaná již dále nereagovala. Kromě dalších výzev ze strany žalobkyně žádná další komunikace mezi účastnicemi neprobíhala.
6. Soud se nejdříve zabýval pravomocí českých soudů věc projednat a rozhodnout s přihlédnutím k tomu, že žalobkyní je polská společnost. Dovodil pravomoc českého soudu v návaznosti na čl. 4 a 63 odst. 1 písm. a) Nařízení Brusel I bis (Nařízení č. 1215/2012) s tím, že pro danou věc je rozhodné právo české, neboť účastníci si ho ve smlouvě sjednali (viz čl. 3 odst. 1 Nařízení Řím I. – č.593/2008).
7. S odkazem na § 3028 odst. 3 z.č. 89/2012 Sb. konstatoval, že věc je třeba posoudit dle právní úpravy účinné do 31.12.2013, konkrétně dle obchodního z.č. 513/1991 Sb. a obč.z. 40/1964 Sb.

8. Věc takto právně posoudil jako nárok ze smlouvy o dílo dle § 536 a 546 obch.zák. s tím že výše zádržného je správná a odpovídá ujednání ve smlouvě a podmínky pro jeho výplatu ve smlouvě sjednané byly splněny. Současně se zabýval zaplacením části zádržného s přihlédnutím k § 323 odst. 1 a 407 odst. 3 obch.z.
9. Dovodil, že plnění části dluhu žalovanou je třeba vyložit jako konkludentní vyjádření souhlasu s celkovou částkou zádržného.
10. Žalovaná v souvislosti s částečným plněním svého dluhu ani před tím nijak nezpochybnila jeho celkovou výši a nespороvala ani výpočet zbylé dlužné částky poté, co byla provedena částečná úhrada. V tomto směru odkázal na konkrétní judikaturu NS s tím, že se svým právním názorem seznámil obě účastnice a žalovanou současně poučil dle § 118a o.s.ř., aby případně doplnila svá tvrzení a důkazní návrhy o tom, že výše závazku byla kde dni tohoto uznání jiná, než plyne z předmětného uznání, či případně dluh zanikl později jinak. Žalovaná v tomto směru nereagovala.
11. Dále se soud zabýval kompenzační námitkou žalované, kterou právně posoudil dle § 358 a násl. obch.z. ale i dle § 1982 o.z., s odkazem na judikaturu NS a § 3028 odst. 3 věta první o.z.
12. Konstatoval, že pro způsobilost pohledávek ze smluv k započtení je rozhodná právní úprava, kterou se řídí smlouvou založený závazkový poměr, z něhož pohledávka vznikla. Pohledávka žalobkyně se řídí úpravou účinnou do 31. 12. 2013 (s ohledem na smluvní vztah uzavřený v roce 2011), zatímco na tvrzenou protipohledávku žalované je třeba aplikovat právní úpravu účinnou od 1. 1. 2014 (o. z.), neboť má právní základ ve smlouvě uzavřené v roce 2014. To znamená, že aby bylo možné protipohledávku žalované užít k započtení, je třeba, aby byly splněny podmínky § 1982 a násl. o. z., tedy právní úpravy, kterou se tato protipohledávka řídí. Její způsobilost k započtení dále posuzoval dle § 1987 odst. 2 o.z. a s odkazem na výklad uvedeného ustanovení a s poukazem opět na konkrétní judikaturu NS dovodil, že se jedná o pohledávku nejistou a neurčitou.
13. Zdůraznil, že by bylo nutné vést náročné dokazování k obsahu a výkladu smlouvy mezi postupníkem a žalobkyní (tedy subjekty odlišnými od účastníků řízení) a v návaznosti na to by bylo třeba zkoumat relevanci a pravdivost skutkového tvrzení žalobkyně o tom, jaké panovaly povětrnostní podmínky v průběhu celého provádění díla spočívajícího ve stavebních úpravách Golf resortu Cihelny (tedy díla nijak nesouvisejícího s předmětem tohoto řízení). Kromě toho by bylo dále nutné dokazovat tvrzení žalobce ohledně prodlení postupitele s předáním staveniště. V této souvislosti poukázal i na skutečnost, že ke stejnému závěru dospěl i Rozhodčí soud při Hospodářské a agrární komoře ve sporu mezi žalobkyní a zmiňovaným postupitelem.
14. Žalobu shledal důvodnou a v plném rozsahu jí vyhověl. O nákladech řízení rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř.
15. Proti rozsudku podala žalovaná odvolání. Popsala obsah smluvního ujednání mezi žalobkyní a postupitelem, které již v průběhu řízení doložila listinami. Polemizovala se závěrem soudu o nepřipuštění kompenzační námitky. Poukázala na to, že se soud neprovedl jí navržené důkazy k relevantnosti kompenzační námitky a vyšel pouze z tvrzení žalobkyně. Žalovaná tak byla zbavena možnosti uplatnit řádně svou obranu proti nároku žalobkyně. Svoji pohledávku považuje za určitou a jistou, a tudíž plně způsobilou k započtení. Navrhla zrušení rozsudku a vrácení věci soudu I.stupně k dalšímu řízení.
16. Žalobkyně ve svém vyjádření navrhla potvrzení rozsudku jako věcně správného. Zdůraznila, že žalovaná na sebe převedla či nechala převést část naprosto sporné a účelově vytvořené pohledávky své sesterské firmy Golf Resort Cihelny a.s. (GRC). Žalovaná svoji jedinou obranu soustředila na započtení nanejvýš sporné pohledávky, s níž neuspěla GRC ani v rozhodčím řízení (viz rozhodčí nález Rsp 514/18 ze dne 1.8.2019). Pohledávka žalované je natolik sporná, že by jí bylo třeba řešit

v samostatném řízení, kde by tvořila meritum věci. Soud I.stupně postupoval zcela správně, když ji hodnotil jako nejistou a neurčitou.

17. Odvolací soud přezkoumal z podnětu odvolání žalované rozsudek soudu I. stupně a řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 212 a § 212a o.s.ř., postupem dle § 214 odst. 1 o.s.ř., a bez dalšího dokazování dospěl poté k závěru, že odvolání není opodstatněné.
18. Soud I. stupně provedl dostatečné dokazování a na jeho základě zjistil spolehlivě a úplně skutkový stav věci. Provedené důkazy hodnotil postupem podle § 132 o.s.ř. a vyvodil z nich zcela správný závěr. Odvolací soud pro stručnost odkazuje na zcela vyčerpávající a podrobné odůvodnění napadeného rozsudku.
19. Mezi účastníky byla uzavřena shora zmíněná smlouva o dílo dle § 536 a násl. obch.z., jejíž součástí bylo sjednané zádržné, o jehož výši nemůže být sporu. Ze sjednaného zádržného žalovaná uhradila jen část, aniž projevila jakýmkoliv způsobem nesouhlas či výhrady k jeho doplacení. Soud I.stupně proto zcela správně jednání žalované posoudil dle § 323 odst. 2 obch.z. (za uznání nepromlčeného závazku se považují i právní úkony uvedené v § 407 odst. 2 a 3).
20. Dle § 407 odst. 2 obch.z. plní-li dlužník částečně svůj závazek, má toto plnění účinky uznání zbytku dluhu, jestliže lze usuzovat, že plněním dlužník uznává i zbytek dluhu. Zákonem přepokládaná situace nastala i v této věci. Ostatně existenci nároku na zádržné v žalované výši nesporevala ani sama žalovaná, která se bránila námitkou započtení.
21. Soud I.stupně postupoval opět zcela správně, když dovodil, že pro způsobilost pohledávky k započtení v dané věci je podle § 3028 odst. 3 věta první o.z. rozhodná právní úprava, kterou se řídí závazkový právní poměr, z něhož pohledávka vznikla, tj. zákona č. 89/2012 Sb. (viz rozsudek NS sp.zn. 32 Cdo 5234/2016 nebo sp.zn. 28 Cdo 5711/2017).
22. Dle § 1982 odst. 1 o.z. dluží-li si strany vzájemné plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svojí pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit svůj vlastní dluh.
23. Dle § 1987 odst. 2 o.z. pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není.
24. Požadavek likvidity pohledávky je coby předpoklad způsobilosti pohledávky k započtení ospravedlňován ochranou věřitele, který nemá být při vymáhání pohledávky nadměru zdržován vznášením námitek započtení obtížně prokazatelných vzájemných pohledávek ze strany dlužníka. Lze-li očekávat, že by námitka započtení vznesená podle § 98 věty druhé o.s.ř. s ohledem na obtížnost zjišťování existence a výše započítávané pohledávky nepřiměřeně prodlužovala řízení o pohledávce uplatněné žalobou, je možné konstatovat nekompenzabilitu započítávané pohledávky pro nejistotu a neurčitost. Pro posouzení věci je rozhodné, že nejde ani tak o povahu pohledávky, resp. důvod jejího vzniku, nýbrž o skutečnost, zda se jedná co do její existence a výše o obtížně dokazovatelnou pohledávku, jejíž zjišťování včetně její výše by neúměrně zatěžovalo konkrétní řízení. Jinými slovy za nejistou a neurčitou ve smyslu § 1987 o.z. není namístě označit pohledávku uplatněnou k započtení, jestliže pochybnosti o její existenci vyvolává toliko spornost právní kvalifikace, nikoliv problematičnost zjišťování skutkových předpokladů jejího vzniku (usnesení NS sp.zn. 20 Cdo 4713/2018 nebo rozsudek sp.zn. 28 Cdo 5711/2017).
25. Žalovaná vytýkala soudu, že neprovedl jí předložené listinné důkazy k její kompenzační námitce, a proto nemohla uplatnit svoji obranu proti nároku žalobkyně. Odvolací soud její argumentaci neshledává důvodnou. Žalovaná předložila litiny – smlouvu o dílo mezi žalobkyní postupitelem, vyúčtováním smluvní pokuty a smlouvou o postoupení pohledávky. Z uvedených listin nelze jednoznačně dovést důvodnost započítávané pohledávky. Zůstává sporné, zda byla smluvní pokuta vyúčtována důvodně pro porušení smlouvy ze strany žalobkyně, případně v jaké výši.

Otázky prodlení žalobkyně, případně postupitele jako smluvních stran by si vyžádalo rozsáhlejší dokazování než pouze předloženými listinami. Odvolací soud tak zcela souhlasí se závěrem soudu I. stupně, že pohledávka žalované uplatněná v tomto řízení k započtení je nejistá a neurčitá ve smyslu shora citovaného § 1987 o.z.

26. S přihlédnutím k uvedeným skutečnostem, za situace, kdy soud I.stupně žalobě vyhověl, postupoval správně a odvolací soud jeho rozsudek potvrdil dle § 219 o.s.ř. jako věcně správný, a to včetně výroku o nákladech řízení.
27. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobkyně byla v odvolacím řízení procesně úspěšná a náleží jí tak náklady, které v tomto stadiu řízení vynaložila na právní zastoupení. Jedná se o dva úkony právní služby dle vyhl.č. 177/1996 Sb. po 20.060 Kč (vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání 2.9.2020), dva režijní paušály po 300 Kč a DPH ve výši 8.551,20 Kč, tj. celkem 49.271,20 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné z podmínek § 237 o.s.ř., a to do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4.

Praha 2. září 2020

JUDr. Eva Ištvánková v. r.
předsedkyně senátu